

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

เชื่อพระพุทธเจ้าให้เชื่อกรรม

(ลูกศิษย์กราบเรียนเรื่องที่คณะพระปฏิบัติไปชี้แจง กรณีขัดแย้งการแต่งตั้งสมเด็จพระสังฆราชแก่คณะกรรมการฝ่ายศาสนาวุฒิสภา แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และวัดต่างๆ เช่น วัดมกุฏฯ วัดราชบพิธฯ ในทางด้านธรรมวินัย) พระที่ไปเป็นพระภาคปฏิบัติหรือปริยัติไปชี้แจง (พระปฏิบัติครับ) เออ ถ้าเป็นพระปฏิบัติเราลงใจ ถ้าพระทั่วๆ ไปนี้เราบอกตรงๆ เราไม่ลงใจ ถ้าเป็นพระปฏิบัติดึงออกจากไหนมีแต่หลักแต่เกณฑ์ตามหลักธรรมหลักวินัยล้วนๆ ออกเลย อย่างนั้นตายใจ (รู้สึกว่ามีมส.เข้าใจมากขึ้นเจ้าค่ะ เพราะเขาเห็นหลักฐานหลักการที่ชี้แจงเป็นเอกสาร)

เราที่นำอยู่เวลานี้ก็นำเพื่อพลังของชาติไทยเราขึ้น ทั้งชาติทั้งศาสนาให้ขึ้นไปด้วยกัน เรานำไม่ได้ นำเพื่อความแตกความแยก อะไรที่เป็นเรื่องแตกเรื่องแยกนั้นเราไม่ประสงค์อย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นการชี้แจงอรรถธรรมทุกอย่างทางโลกทางธรรมไปด้วยกัน เราจะแสดงโดยความเป็นธรรมล้วนๆ อยู่จุดศูนย์กลาง หรือว่าธรรมนี้อยู่เหนือโลก ว่ามันเออะ โลกนี้ถ้าจะเทียบแล้วก็เรียกว่า โลกมันไม่สงบ ถ้าตกลงไปกว่านั้นก็ว่าโลกหมากัดกัน มันจึงต้องมีทะเลาะกันยุ่งเหยิงวุ่นวาย เอาธรรมเข้ามาสาตลงไป ตรงไหนมัวหมองคือเห็นเป็นความผิดก็ชี้แจงไปตามนั้นให้รู้จักเรื่องความถูกต้องดีงามเป็นยังไง เป็นผลยังไงบ้างในทางดีงาม ผลของความดีงามเป็นอย่างไร ผลแห่งความเลวร้ายเป็นอย่างไร ก็ชี้แจงให้ทราบ อะไรที่ไม่ดีให้ละ อะไรที่ดีให้ส่งเสริมกันขึ้น เราก็ทำอย่างนั้นตลอดมา

การเทศน์ว่าการทั้งด้านวัตถุและด้านธรรมะ เราสอนหลักอันใหญ่คือมุ่งธรรมะเข้าสู่จิตใจของประชาชนชาวพุทธเรา เพราะรู้สึกไขว่ไขว่กันมาก ห่างเหินจากพุทธศาสนา ฟืนไฟจึงมักเกิดขึ้นได้ทุกแห่งทุกหน เพราะฟืนไฟได้แก่กิเลสมันมีอยู่ทุกแห่งทุกหน มีแต่คนเสริมมัน คนที่จะไปลดเรื่องกิเลสลงนี้มีน้อยมาก ธรรมมีแต่ชำระกิเลสออกๆ เสริมสิ่งที่ดีงามขึ้นเรื่อยๆ เพราะฉะนั้นจึงต้องมีความหนักในทางเทศน์ว่าการ เกี่ยวกับเรื่องอรรถเรื่องธรรมเข้าสู่ใจมากกว่าด้านวัตถุ วัตถุที่วุ่นวายน่าสมบัดนี้เข้าสู่ที่นั่นๆ เป็นกิริยาภายนอกที่โลกอยู่ร่วมกัน ให้มีความสม่ำเสมอ มีหน้ามีตา มีศักดิ์ศรีดีงามสม่ำเสมอ ประเทศเขาประเทศเราก็เป็นคนเหมือนกัน เขามีศักดิ์ศรีเราก็มีศักดิ์ศรีเหมือนกัน

บ้านของเรา ตัวของเรา เราต้องรักษาบ้านของเรา ศักดิ์ศรีของเราไว้ให้ดีเหมือนกัน กับที่อื่นๆ นี่มีความต้องการอย่างนั้น เพราะฉะนั้นจึงได้ยกวัตถุนี้ขึ้นเพื่อให้ทัดเทียมกับ ประเทศอื่นๆ เขาจะไม่ดูถูกเหยียดหยามเรามากไป เขากับเราก็มีความสม่ำเสมอ การ ติดต่อสื่อสารหรือซื้อขายอะไรๆ กันนี้ก็สม่ำเสมอกันไป เขาไม่ดูถูกเหยียดหยามเรา พอที่จะกดทุกสิ่งทุกอย่างลงไปให้เสียเราเรื่อยๆ เพราะความด้อยของเรา เข้าใจไหม เมื่อมี ความสม่ำเสมอแล้วคนเราก็เกรงใจกัน เรามีความมุ่งหมายอย่างนั้น จึงได้นำวัตถุเหล่านี้ เข้ามาเป็นสักขีพยานของพี่น้องชาวไทยเรา ทางด้านวัตถุก็อุตสาหกรรมอย่างนี้เต็มเม็ด เต็มหน่วย ได้มาเท่านี้ จากความรักชาติความเสียสละของพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ ที่ได้มา เต้นอยู่เวลานี้ก็คือทองคำกับดอลลาร์ ทองคำนี้จะต้องถึง ๑๐ ตันในวันนั้น ดอลลาร์จะต้อง ถึง ๑๐ ล้าน ขาดสตางค์หนึ่งไม่ได้ ขาดกิโลหนึ่งไม่ได้ทองคำ ทองคำกับดอลลาร์ต้องให้ได้ ตามนั้น ประกาศศักดิ์ศรีติงามของเราว่าสมบูรณ์แบบ ไม่ใช่ประเทศไทยขาดบาทขาด ตาเต็ง

ทองคำขาดนี้ก็คนไทยขาดทั่วประเทศ ดอลลาร์ขาดก็ขาดทั่วประเทศ เพราะฉะนั้น จึงเสริมให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยด้วยกัน ให้เป็นคนเต็มเม็ดเต็มหน่วย ประเทศน้อยก็เหมือน เด็ก เด็กก็มีอวัยวะครบตัวของเด็ก เอาไปเปรียบไม่ได้ว่านี่เขาเป็นเด็ก เราเป็นผู้ใหญ่ เรา เป็นผู้ใหญ่มืออะไรเป็นพิเศษต่างจากเขา นับดูอะไรก็เท่ากันกับเขา นั้นมันก็ดูถูกกันไม่ได้ เด็กก็เต็มเด็ก ผู้ใหญ่ก็เต็มผู้ใหญ่เหมือนกัน อันนี้เราประเทศน้อยก็เต็มของเรา ประเทศ เขาก็เต็มของเขา แล้วก็เข้าหากันได้สนิท เข้าใจไหมละ ที่เอาวัตถุเข้ามานี้ เราเอาเข้ามาเพื่อ แสดงให้เห็นว่า เมืองไทยเราเป็นเมืองของคนไทยทั้งชาติ มีความรักชาติของตน มีความ เสียสละทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อชาติของตนด้วยกัน จึงแสดงออกมาเป็นผลให้เห็นอย่างนี้ มี เท่านี้

จากนั้นก็ด้านศีลธรรม ศีลธรรมนี้เราเน้นหนักมากนะ เพราะเวลานี้ชาวพุทธเราใน เมืองไทยรู้สึกว่าย่างเหินศาสนามาก เพราะฉะนั้นความเป็นพินเป็นไฟจึงมีได้ทุกแห่งทุกหน ผู้ใหญ่ผู้น้อยไม่เลือก เป็นได้ด้วยกัน กิเลสเข้าตรงไหนเป็นไฟทั้งนั้น ลงว่าไฟแล้วจ่อเข้าไป ตรงไหนเผาได้ทั้งนั้นแหละ มันเผาไม่ได้แต่น้ำเท่านั้นไฟ น้ำคืออะไร คือธรรม กิเลสกลัว ธรรม จึงได้เน้นหนักในทางด้านธรรมะให้พี่น้องชาวไทยเราทราบทั่วถึงกัน การมีธรรมะเข้า สู่ใจต่างกับกับคนผู้ไม่มีธรรมะเข้าสู่ใจนะ ผิดกันมากทีเดียวไม่ว่าฆราวาสไม่ว่าพระ

พระถ้าเป็นผู้ปฏิบัติตรงแนวต่อศีลต่อธรรม ไปที่ไหนสง่างามไปหมดนะ ถึงจะห่ม ผ้าสีกรักก็ตาม โลกไม่ปรารถนา แต่ธรรมอยู่ในผ้าขี้ริ้วห่อทอง ไปไหนเย็นไปหมดๆ

พระพุทธเจ้าก็ห่มผ้าสีแก่นขนุนนี่ละ มีในตำรับตำรามาแล้ว สีรักสีแก่นขนุนนี้มีมาดั้งเดิม สีเหล่านั้นท่านไม่ได้กล่าว พออนุโลมกันได้ก็อนุโลมกันไปไม่ได้ว่าอะไรกัน แต่ที่เป็น พื้นฐานจริง ๆ ก็คือสีรักสีแก่นขนุนที่เป็นพื้นฐานมาดั้งเดิม เป็นอย่างนี้คนก็เคารพกราบ ไหว้ทั้งสามโลกธาตุนี้พระพุทธเจ้า ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสีผ้า ขึ้นอยู่กับหัวใจที่มีความสว่างาม มีความเลิศเลออยู่ภายในหัวใจ ธรรมไปที่ไหนจึงเย็นหมด

พระอยู่ด้วยกันต่างองค์ต่างปฏิบัติศีลธรรมสมาธิเหมือนกันแล้วไม่รังเกียจกัน มาหากัน ที่จะมาอยู่ วัดไหนก็ตาม เช่น วัดป่าบ้านตาด จะถามแต่ว่าการบวชถูกต้องตามหลักธรรม วินัยหรือไม่ ถ้าถูกต้องตามหลักธรรมวินัยแล้ว ไม่ได้นิยมว่าชาติชั้นวรรณะฐานะสูงต่ำ หรือ ภาคนั้นภาคนี่ไม่มี เป็นลูกศิษย์ตถาคตอย่างเดียวกันหมด เข้ากันได้สนิทด้วยการปฏิบัติ ธรรมสมาธิเหมือนกัน ธรรมถืออันนี้เป็นสำคัญ ไม่ได้ถือชาติชั้นวรรณะอะไรเข้ามาเกี่ยวข้องมา ทำลายนะ ชาติชั้นวรรณะสูงก็เหยียบชาติชั้นวรรณะต่ำลงไป ธรรมไม่เหยียบใคร เสมอ ที่ต่ำ ยกขึ้น ที่สูงกลบลงไปเสมอกัน เรื่องธรรมะเป็นอย่างนั้น

เพราะฉะนั้นจึงอยากให้มีความในใจทุกคน ๆ พระนี้เป็นแนวหน้าของผู้มีธรรม ที่เป็นคติตัวอย่างในการแนะนำสั่งสอน กิริยาอาการเคลื่อนไหวเป็นเรื่องของพระล้วน ๆ เรื่อง ธรรมวินัยระดับพระล้วน ๆ แล้วสวยงาม ถ้าแตกออกจากธรรมวินัยแล้วพระก็มีแต่ ผ้าเหลือง มีแต่หัวโล้น ไม่เกิดประโยชน์อะไร อันผ้านี้เอามาจากร้านไหนก็ได้มานุ่งมาห่ม สบง จีวร ไม่อดไม่อยาก เต็มตลาด แต่พระดีนั้นหายาก ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตาม หลักธรรมวินัย จึงเรียกว่าเป็นพระสมบูรณ์แบบ ไม่ขาดบาทขาดตาตั้ง ไม่เป็นบ้าเป็นบอ ทั่ง ๆ ที่เป็นคนดี นี่ละธรรมะเข้าที่ไหนเข้าได้หมด เราจึงเน้นหนักทางด้านธรรมะ

การนำโลกนี้เราไม่มีส่วนได้ส่วนเสียเข้าไปน่านะ ธรรมนี้สูงอยู่ตลอดเวลา เราไม่มี ส่วนได้ส่วนเสีย ไม่มีคำว่าแพ้วชนะ ไม่มีคำว่ากลัว ไม่มีคำว่ากลัว เป็นธรรมล้วน ๆ เหนือ โลกอยู่ตลอด เราอาราธนาธรรมะของพระพุทธเจ้ามาแสดงต่อโลกให้รู้จักดีจักชั่วต่าง ๆ เมื่อ ใครผิดเราจึงบอกได้ตรงตามแนวทางของธรรม ถูกบอกว่าถูก ผิดบอกว่าผิดไปเลย เพราะ ธรรมจะเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ หลีก ๆ เลี่ยง ๆ อย่างนี้ไม่ใช่ธรรม ธรรมต้องเป็นที่ตายใจ ตรงไปตรงมาจึงเรียกว่าธรรม นี่เป็นสรณะของโลก

เราจึงอยากให้พี่น้องชาวพุทธเราได้มีธรรมเข้าสู่ใจ จะรู้จักความผิดถูกชั่วดีของตัว และหน้าที่การงานของตัว ตลอดสังคมาต่าง ๆ ถ้าต่างคนต่างมีธรรมจะสงบร่มเย็นกัน เราจึง ต้องนำพี่น้องทั้งหลายเวลานี้ เรานำอย่างนี้ ตั้งแต่เรานำมาก็ไม่เคยได้เป็นข้อดีเยี่ยมเจ้าของ แต่อย่างใดเลย เพราะเรานำโดยธรรมล้วน ๆ ที่ว่าเราจะมีมัวหมองจากสมบัติพี่น้อง

ทั้งหลายมาบริจาคนั้น บอกว่าเราเปิดได้เลย บอกไม่มีเลย จะมาหาที่ไหน ไม่ใช่เราคุย ไม่ใช่เราโอ้อวด ทั้งๆ ที่ไม่จริงเอามาอวดเราไม่มี พี่น้องทั้งหลายบริจาคนั้นเงินทองมานี้มาน้อยเพียงไรฟังซิ ทุกบาททุกสตางค์ เราบริสุทธิตลอดมาเลย จะไปทางไหนๆ เป็นเรื่องเราสั่งเราเสียด้วยความชอบธรรมแล้วๆ จ่ายไปมากน้อยจ่ายไปตามความชอบธรรมๆ จึงไม่มีมลทินต่อเรา

ถ้าว่าทองคำก็ทุกเม็ดเข้าเลย ดอลลาร์ก็เหมือนกัน เงินสดพี่น้องทั้งหลายบริจาคนั้นมาทั่วประเทศไทย ทุกภาค อย่างนี้แหละเงินสด ได้แบ่งเข้าซื้อทองคำเพียงสองพันล้านกว่าบาทเท่านั้นเงินสดนะ ทั้งๆ ที่มากมายเป็นพันๆ หมื่นๆ ล้านที่กระจายออกทั่วประเทศไทยสำหรับหลวงตาบัวแบเลยไม่แตะ เงินเหล่านี้ไม่แตะ ใครมาเกี่ยวข้องกับเราต้องเป็นหัวใจเรา เราไม่มีคำว่าใกล้ไกล ถ้าลงผิดพลาดแล้วคอขาดทันที บอกอย่างนี้เลย เข้ากันไม่ได้กับคนๆ นี้ ไม่ว่าใกล้ไกลเราถือเอาธรรมเป็นแบบเป็นฉบับ เพราะฉะนั้นเราจึงบริสุทธิตลอดมา

การแนะนำสั่งสอนเราก็แน่ใจในการสั่งสอน ถอดออกมาจากหัวใจเราที่ปฏิบัติตามทางของศาสนา ผลก็ได้มาตามทางของศาสนามาเป็นของเรา จนกระทั่งเต็มเม็ดเต็มหน่วยเราพูดตรงๆ พูดให้บรรดาลูกศิษย์ลูกหาฟัง การพูดชั่วเขายังพูดได้ ไปเล่นการพนันวันนี้ได้เท่าไร เขายังพูดกันได้ เราไปหาของดีของดีเราพูดไม่ได้มีอย่างเหวอ พระพุทธเจ้าสอนโลกได้ยังไงถ้าเอาของดีออกสอนไม่ได้ พระพุทธเจ้าเป็นศาสดาเอกสอนโลกทั้งสามได้สาวกของพระพุทธเจ้าสอนโลกทั้งสามได้เหมือนกัน ตามแต่นิสัยวาสนาของท่าน เป็นธรรมอันเดียวกันๆ เราปฏิบัติตามสายทางอันเดียวกัน รู้เห็นอย่างเดียวกันมาปฏิบัติตามกำลังศรัทธา หรือตามกำลังความสามารถวาสนาของเรา ทำไมจะพูดไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงพูดได้เช่นเดียวกับความดี อะไรจะมาปิดไม่ได้ ดีเป็นดี ชั่วเป็นชั่ว ต่างอันต่างเต็มตัวของตัวทุกอย่าง เพราะฉะนั้นจึงนำมาพูดได้ทุกอย่าง

เราสอนโลกนี้เราก็สอนด้วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย ธรรมถอดออกจากหัวใจ เรียนก็เรียนมาจริงๆ เวลาเอาจริงเอาจังออกจากนี้ ถอดออกจากนี้จิ้มเลยๆ ออกอย่างนี้เลย พูดสาธุ เราไม่ได้ประมาทปริยัติ เราเรียนมาจากปริยัติมาเป็นแบบแปลนแผนผัง มาปฏิบัติจนเห็นผลขึ้นมา ปริยัติเป็นแบบแปลนแผนผัง ดึงออกจากปริยัติมาปฏิบัติ ผลปรากฏขึ้นมาเป็นปฏิเวธ รู้แจ้งแทงทะลุไปเรื่อย ๆ จนเต็มหัวใจแล้วก็บอกว่าเต็มหัวใจ เวลาเราปฏิบัติตามธรรมของพระพุทธเจ้ามา ตั้งแต่วันเริ่มบวชเราไม่เคยได้ตำหนิตีเดียในศีลในธรรมของเรา ในศีลของเราไม่เคยมี มีแต่บริสุทธิมาตลอด รักษาศีลสมบูรณ์มาตั้งแต่วันบวช

จนกระทั่งถึงบัดนี้ เราไม่เคยได้ต้องติว่าเราได้ข้ามเกินศีลข้อใด ๆ ด้วยความหน้าด้านไม่มี อลัชชิตาไม่มี มีแต่ความระมัดระวังตลอดเวลา ส่วนการผิดพลาดด้วยความเปลอหรือ เรียกว่าไม่รู้มัน มันมีได้ด้วยกัน อันนั้นไม่ถือกันแหละ เพราะเป็นสิ่งที่เยียวยาได้ ยอมโทษกัน เสียก็ปกติไป

เราก็ปฏิบัติมาอย่างนั้น ตลอดธรรมเราก็ปฏิบัติเต็มกำลังความสามารถของเรา ตั้งแต่ลัมลูกคลุกคลานทางด้านจิตใจถูกกิเลสย้ายตีแหลกตลอด พัดกับกิเลสจนน้ำตาร่วง บนภูเขาเราก็พัดมาแล้ว สุดท้ายกิเลสก็พัง มันสู้เราไม่ได้ ความเคียดแค้นให้กิเลสนี้เป็น ธรรม ความเคียดแค้นให้ผู้อื่นผู้ใดสัตว์ตัวใดเป็นกิเลสทั้งนั้น แต่ความเคียดแค้นให้กิเลส ซึ่งเป็นภัยต่อหัวใจของตนเองนี้ เพื่อจะเอากิเลสให้พังจากใจนี้เป็นธรรม นี่ความเคียดแค้น ประเภทนี้เป็นธรรม นี้ก็เคียดแค้นให้กิเลสถึงน้ำตาไหลอยู่บนภูเขา สู้กิเลสไม่ได้ขนาดออก ถึงกุถึงมึงเขี้ยวนะ กุ้มึงอยู่ในใจ กิเลสพาดหงาย ๆ สู้มันไม่ได้ตั้งสติไม่อยู่ ล้มหงาย ๆ โถ ขึ้น ทีเดียวมันนุทานในใจนะ มึงเอาภูขนาดนี้เขี้ยวหรือ คืออยู่ในใจนะไม่ได้เอ้อปาก หือ มึงเอา ภูขนาดนี้เขี้ยวนะ

เอาละ นี่ตรงที่ตัดสินกัน ยังไงมึงต้องฟังวันหนึ่ง ให้กุถอยกุไม่ถอย เคียดแค้นเต็มที่ มุฆมานะที่จะพัดกับกิเลสตลอด พัดไปพัดมาแต่ก่อนมีแต่เราล้ม ล้มหงายหมา ล้มไม่มีทำสู้ เขาเรียกล้มหงายหมา ล้มหงายแมวมึงทำสู้ต่อกันบ้าง ครั้นต่อมาล้มหงายหมา จากหงาย หมาแล้วก็มาล้มหงายแมว ล้มหงายแมว แมวก็กแมวใหญ่ขึ้น ต่อไปก็ล้มแบบเสื่อละชิ เป็น เสื่อโครงเข้าไปในเรื่องอรรถเรื่องธรรมเกรียงไกรภายในจิต พัดกิเลสขาดสะบั้นลงไป ไม่มี กิเลสตัวใดมาเหลือลลอยู่ตั้งแต่บัดนั้นมาจนกระทั่งบัดนี้ เราก็พูดซัด ๆ ว่าวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ เวลา ๕ ทุ่ม อยู่บนหลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ จังหวัดสกลนคร วันนั้น เป็นวันฟ้าดินถล่มที่พัดกิเลสขาดสะบั้นให้สมใจที่น้ำตาร่วงให้กิเลส วันนั้นตัดสินใจกัน

ตั้งแต่บัดนั้นเราไม่เคยปรากฏว่า ความโลภก็ดี ความโกรธก็ดี ราคะตัณหาอะไรก็ดี ขึ้นชื่อว่ากิเลสแล้วไม่มีเลย หหมด ถึงจะพูดเป็นฟืนเป็นไฟเป็นพลังของธรรมทั้งนั้น ไม่มี พลังของกิเลสตัวใดที่จะโผล่ออกมา มีแต่เรื่องของธรรม เต็ด เต็ดได้ด้วยธรรม อ่อนได้ด้วย ธรรม แข็งได้ด้วยธรรม เรื่องกิเลสไม่เข้ามายุ่ง เพราะไม่มีกิเลสตัวใดเหลือ ด้วยเหตุนี้เอง เราสอนโลกเราจึงสอนอย่างตรงไปตรงมา จึงไม่มีคำว่ากลัวว่ากลัว แพ้ชนะเราไม่มี เอา ธรรมออกสอนโลกนี้แหละ ใครจะว่าผิดว่าถูกก็แล้วแต่จะพิจารณา สำหรับการช่วยโลกนี้เรา ว่าไม่แตะเลย เงินที่พันกัหมื่นล้านที่ช่วยโลกสงสาร เราไม่มีเราไม่แตะเลย เราพอทุกอย่าง ในหัวใจเราพอ

เราเห็นประชาชนที่ได้รับความทุกข์ร้อนในแง่ต่าง ๆ นี้เราอุตส่าห์พยายามช่วยเหลือ เช่นอย่างออกมาช่วยชาติ ถ้าตัวของเราเองช่วยหาอะไร ประชาชาติก็เกิดมาแล้วทำไมไปอยากไปวันไหนก็ไปซิ เราไม่เห็นยุ่งอะไรกับความ เป็นความตาย ความเป็นความตายของเราไม่เป็นอารมณ์ ตายที่ไหนได้หมด แต่ก่อนเป็น พอคิดถึงเรื่องความตายนี้ติดต้นเป็นบ้า ครั้นต่อมา ๆ มีธรรมในใจแกล้วยกล้าสามารถ สุดท้ายไม่มี คำว่าเกิดกับตายน้ำหนักเท่ากัน ไม่มีอะไรมาเป็นอารมณ์ ถึงเวลาแล้วหรือจะไปแล้วหรือ บีบเข้าร่มไม่ร่มไหนก็ได้บิบบิ ไป ติด ผิงไปเลย นี่จึงได้นำมาสอนโลกให้เป็นคติตัวอย่าง พระพุทธเจ้าก็แบบนี้ บรรดาพระอรหันต์ทั้งหลายแบบนี้ทั้งนั้น ท่านไม่กล้าไม่กลัวกับความตาย มีน้ำหนักเท่ากัน ท่านไม่เป็น อารมณ์กับเรื่องความเป็นความตาย ถ้าเป็นอารมณ์ก็เป็นอารมณ์กับโลกสงสารเท่านั้นที่มี ความห่วงใย แนะนำสั่งสอนไปพอล่วงกาลเวลาแล้วก็ติดบิบบิไปเท่านั้นเอง

ขอให้ท่านทั้งหลายทราบว่ เรานำพี่น้องทั้งหลายนี้มาด้วยความบริสุทธิ์ใจที่สุดส่วน ไม่มีอะไรติดไม้ติดมือเราเลย เรื่องความมลทินไม่มี บอกหมดโดยสิ้นเชิงไม่มีอะไรเหลือ มี แต่ความเมตตาครอบ ๆ ถึงขนาดช่วยโลกอยู่เวลานี้ ติดหนี้เขาก็ดินนะทุกวันนี้ติดอยู่เรื่อย ๆ ส่วนมากติดเกี่ยวกับเรื่องเครื่องมือแพทย์ คือเครื่องมือแพทย์เครื่องใดที่มีความสำคัญ สำคัญเกี่ยวกับคนไข้มีจำนวนมากน้อยเพียงไร ที่นี้เงินเราก็ไม่พอจะทำอย่างไร แล้ว เครื่องมือก็บิบบิบังคับจากความจำเป็นของคนไข้ทั้งหลาย แล้วเอาคนไข้มาซึ่งน้ำหนักดู คนไข้มีน้ำหนักมาก เอ้า ติดหนี้เท่านี้พออุปโภคได้เอาติด นั้นเห็นไหมละ ยอมติดหนี้ เพราะเห็นแก่คนไข้มีน้ำหนักมากกว่า นี่เราติดมาเรื่อยแหละติดหนี้ คนมีจะติดหรือติดหนี้ ฟังซิพี่น้องทั้งหลาย คนมองดูหลวงตาบ๊วต้องมองเป็นมหาเศรษฐีเงิน แต่เวลาหลวงตาบ๊ว เองนั้น เป็นทุกตะเชี่ยใจมาตลอด ติดหนี้ด้วย

นี่ให้ท่านทั้งหลายทราบเสีย เราช่วยโลกช่วยถึงขนาดนี้แหละ ไม่มีอะไรติดเนื้อติด ตัว ส่วนคนที่จะมาว่ามาโจมตีท่านนั้นท่านนี้ ปากเขามีใจเขามีเรื่องของเขาเราไม่ยุ่ง กรรมของ ใครของเรา กมฺมสฺสโกมฺหิ กมฺมทยาโ ท เรามีกรรมเป็นของตนมีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์ พัวพันเรา ดีชั่วเป็นของเราทั้งนั้น ใครทำก็เป็นของคนนั้นเราไม่ได้ทำจะเป็นของเราได้อย่างไร ก็เป็นเรื่องกรรมของสัตว์ เมื่อเดือนไม่ฟังแล้วก็กรรมของสัตว์เท่านั้นเอง ที่จะให้เราไปแบก หามความชั่วของเขามาเป็นความทุกข์ของเราไม่มี เพราะกรรมนี้เป็นกรรมของผู้ทำ โดยเฉพาะ ๆ ท่านจึงว่า กมฺมสฺสโกมฺหิ เรามีกรรมเป็นของตน ไม่ได้ว่าเป็นของใคร เราทำ แล้วโยนกรรมให้คนอื่น โยนกรรมให้คนอื่นไม่มี ใครเป็นคนทำก็เป็นกรรมของคนนั้น ดีชั่ว เป็นของคนนั้นทั้งนั้น

ให้พากันเชื่อกรรมนะ ถ้าเชื่อพระพุทธเจ้าให้เชื่อกรรม ถ้าไม่เชื่อพระพุทธเจ้า ไม่เชื่อกรรมก็ไม่เชื่อพระพุทธเจ้านั้นแหละ เอาละวันนี้พูดเท่านั้นนะ

ให้พร อัจฉิต์ ปตฺถิตํฯ

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th